

for de øvrige Skatteraadsmedlemmer. Men jeg antager i øvrigt, at jeg vil kunne modtage de Ændringsforslag i denne Sag, som det høje Ting maatte kunne blive enigt om.

Det ærede Medlem fra Bjerre har klaget over, at Rateskalaen ved Formueskatten standser ved de 30,000 Kr. Jeg har selv ønsket at føre den højere op, men naar jeg ikke har ment det muligt, ligger det i, at jeg ikke har troet at kunne ende med et højere Tal end 1,6 pro mille, og kan man ikke det, ville alle Forsøg paa at indføre en stærkere gradueret Skala vise, at man kommer til finansielle Resultater, som ere alt for langt under, hvad her skulde naas. Jeg tror, at ærede Medlemmer, naar de komme til at sysle dermed, ville indse det samme. Jeg tror, at de, ligesom jeg, maa opgive at faa Endesatsen højere op end til 1,6 pro mille. Hvis Forslaget skal gennemføres, lader det sig ikke gøre, og jeg tror ogsaa, man i denne Sag bør gaa i alt Fald nogenlunde varligt frem. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) havde fuldkommen Ret i sin Bemærkning i Gaar om, at vel skulde vi søge at bringe det direkte Skatteelement stærkere frem i vor Beskatning end før, men med en vis Lempe, ikke ved alt for voldsomme Spring. Jeg tror, at man ved en Sammenligning med Skattelovgivningen i andre Lande maa indrømme, at vi her have taget ret haandfast paa Formueindtægten. Man kommer dog til sidst op paa omtrent 4 pCt. Ekstrabeskatning paa Formueindtægten. Jeg vil fraraade i den Henseende at komme højere op. Men vil man ikke højere op, vil det ses, at vi ville tabe for meget i Udbytte af Skatten, hvis vi paa de første Trin lade Skalaen stige mindre stejlt, end her foreslaaet.

Med Hensyn til Skat af Skatten vil jeg bede det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) undskylde, at jeg, da Tiden nu er saa stærkt fremrykket, ikke kommer ind paa en vidtløftig Udvikling herom. Jeg skal blot nævne to Ting for det ærede Medlem til Begrundelse af, at man har fældet det Skøn, man har fældet i denne Sag. Den første er, at man er gaaet ud fra, at en stor Del af de kommunalt skattepligtige, som det vil være det ærede Medlem bekendt, ikke er statskattepligtig, og derfor er der her foretaget et skønmæssigt Fradrag. Dernæst har man for den betydelige Indtægtsklasse, Indtægterne under 2,000 Kr., hvis samlede Indtægt er 312 Mill. Kr., medens den skattepligtige Indtægt kun er 95 Mill. Kr., kun for en ringe

Del beregnet Skat af Skatten, idet man er gaaet ud fra, at det her drejer sig om saa smaa Beløb, at de ville forsvinde ved Afrundingen ved Skatteopgivelsen, og man har anset det for forsigtigst, da man i det hele taget har ønsket at være paa den sikre Side, ikke at regne noget nævneværdigt Beløb deraf. Men en nærmere Paavisning deraf kan lettere gives i et Udvalg. Naar det ærede Medlem spurgte om den sociale Begrundelse af dette Forslag, maa jeg sige, at det har baade en social og skattepolitisk Begrundelse, nemlig at den personlige Stats- og Kommuneskat ikke er en Indtægt, som klæber til Erhvervet saaledes som Grundskatterne og forskellige andre Afgifter, men det er en almindelig borgerlig Udgift, det er, hvad vi betale for Retsikkerheden og andre Samfundsgoder, og dette er der ikke nogen særlig Grund til at fradrage og behandle anderledes end andre nødvendige Samfundsudgifter. Endvidere er det klart, at det fører til en stærkere Progression, thi naar vi have en progressiv Skat, er det ogsaa øjensynligt, at Skat af Skatten maa forstærke Progressionen.

Jeg skal gøre nogle Slutningsbemærkninger. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som ynder at tilspidse sine Bemærkninger, hvilket jo kan være meget formaalistjænt, tilspidsede sin Kritik af Systemskiftets Skattepolitik derhen, at Systemskiftet har skaffet os disse 18 Mill. Kr. Formue- og Indtægtskat. Jeg underskriver disse Ord. Deri ligger Systemskiftets Indsats i dansk Skattepolitik, at man har ønsket og virkelig ogsaa naaet i stort Omfang at afskaffe Byrder, som hvilede paa Erhverv og Forbrug, og erstatte dem med den direkte Skat efter Skatteevnen. Jeg tror, at det ikke i Fremtiden vil blive regnet Systemskiftet til Ugunst, at det har sat disse 18 Mill. Kr. ind i vort Skattesystem, i Forbindelse med hvilket vel at mærke maa ses de betydelige Formindskelser i Tolden paa Livsforbrødenheder og Produktionsforbrødenheder, som Systemskiftet har tilvejebragt i den samme Periode.

Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, at der ingenlunde i den finansvidenskabelige Teori er Enighed om at loyprise Indkomst- og Formueskatten. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Der er rettet den stærkeste Kritik mod Formue- og Indkomstskatten, og der er anført mange gode Grunde for adskillige af de Anker, der ere fremførte mod denne Skat. Jeg anser den heller ingen-